

едно здание. Тие не захванаха до тогава до когато азъ ненаправихъ начало. Подиръ нѣколко минути въ селото бѣше вече буря. Буйни червени пламаци размѣсени съ димъ и сѣкакви пригорѣли материали, които затуляха ясното пролѣтно слънце, чупеха се на долу на горѣ и най-послѣ земаха направление къмъ небото. За трица, заплюща, рухнаха да са събарятъ здания, потъмня сичкото село, уплашихме са и ние сами отъ своите дѣйствия! Сички животни, които са намѣриха още изъ нещастното село, бѣгаха на прѣдя ни уплашени отъ страшниятъ пожаръ къмъ не подпалената още махала : кучетата лаяха и виеха съ дигнати къмъ небето глави, които като да искаха пощада, жално и подозрително ни изглѣждаха тие и съ подгжнати опашки мѣжду краката, знакъ на покорство, отстѣгнаха безсжзнателно. Биволи, биволици, волови, крави и телета, които макаръ и да бѣха откарани вече единъ пѣтъ при тѣхните стопани, но като не можаха да забравятъ така лѣсно своето жилище, бѣха са вжрнали въ селото, въ старитѣ си свжрталища. Сега тичаха омажни на долу на горѣ, ревяха сжрдцераздително и като не можаха да намѣрятъ исходъ, хвжрляха са безсжзнателно въ буйнитѣ пламаци. Видѣхъ единъ волъ, когато са мѣтна да прискочи презъ оградата, натжкна са въ сжрдцето на единъ остаръ колъ и овисна на земята, заедно съ плетѣтъ, гдѣто си и остана. Патки, кокошки и други хвжрковати гадини, хвжрчаха заедно съ димѣтъ на високо надъ пламаците, да тжреятъ спасение, но задушени отъ гжстиятъ димъ и умалели, падаха съ главата на долу въ бучающиятъ пламакъ.

По-нататкъ изъ улицата, срѣцнахме двама души отъ другаритѣ си, които ни сжвѣтваха да бѣгаме вече на краятъ на селото, защото послѣ малко пожарѣтъ ще да ни загради пѣтътъ и мжчно ще можемъ да намѣримъ исходъ. Тржгнахме изъ една улица къмъ другата махала, въ която са нампра черквата и намѣрихме останалите си другари въ единъ дюгенъ, който тие бѣха разбили и грабеха едно друго, кому каквото хареса, повечето за ѣдени.

— Богъ да прости! По-добрѣ е да го вземемъ ние, отколкото да стане жертва на огнѣтъ, говорише единъ отъ тѣхъ.

Пжлни бжчови съ вино и ракия имаше въ тоя дюгенъ и дружината бѣше започнала да точи отъ единѣтъ край. Азъ имъ забранихъ, че не врѣме е за пиянство, а дѣдо Цвѣтко потруши сичкитѣ сждове изъ дюгенѣтъ да нѣма въ какво да наливатъ. До като чакахъ на вжнъ на вратата, нѣколко зли кучета са бѣха събрали на около и джржаха нападателно положение. Азъ извадихъ револверѣтъ си и прострахъ на земята нѣколко отъ тѣхъ.